

Lên Non
Tìm Động Hoa Vàng

Lên non tìm động hoa vàng,
Cỏ non mơn mớn ven đường lá thu.
Lối mòn lớp lớp gió đùa,
Lung linh dấu bước, nhạt nhòa lối xưa...
Hương rừng thoang thoang nhẹ đưa,
Nghe câu chuyện cũ, tưởng vờ thoảng qua.
Yô-si-mai đỉnh mây mờ,
Gặp ông già Mỹ, bên hồ tu tiên.

Tuổi cụ: một trăm mười ba,
Con cụ cũng ngoài chín mươi còn gì?
Thấp thấp đã cổ lai hi,
Gia đình thượng thọ, sống tùy thiên nhiên...!
Tưởng, hành, dinh dưỡng cho chuyên,
Đúng pháp Lão-học, tu tiên ắt thành.
Yô-si-mai hồ nước xanh,
Cao mười ngàn phút xung quanh mây mờ.

Khởi tu đã được hai đời,
Rừng sâu đất Mỹ, gặp người tu tiên.
Thu về, cảnh vật uyên nguyên,
Rêu xanh suối bạc, chen bên lá rìng.
Thông cao vì vút chập chùng,
Rừng sâu hoang vắng nhuộm màu thời gian.
Cá nhân... tình huống... chứa chan,
Chơi với say tình, lạc bên giòng đời.

Này ông bạn cũ của tôi,
Tên sao khó nhớ, tình đời lãng quên!
Có nàng Rút (Ruth) ở một bên,
Đưa thư không bóc, vì quên số nhà!
Tiếng kèn đồng thổi vọng xa...
Bâng khuâng... khói thuốc... la đà bay cao.

NHẤT QUÁN
(Thu 91 trên đỉnh Yô-si-mai)